ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
15 Ιανουαρίου 1985 *

Στην υπόθεση 266/83

Ευρυδίκη Σαμαρά, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Strassen, εκπροσωπούμενη από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο δικηγόρο, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να αναθεωρήσει την κατάταξη της προσφεύγουσας κατόπιν γενικού διαγωνισμού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, A. O'Keeffe και T. Koopmans, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

1. Περιστατικά και διαδικασία

Η Ευρυδίκη Σαμαρά, ελληνικής ιθαγένειας, επιτυχούσα σε γενικό διαγωνισμό του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος με βαθμό C5 τρίτο κλιμάκιο με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1981. Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου του ιδίου έτους, μετατάχτηκε στην Επιτροπή στο Λουξεμβούργο, υπό την ιδιότητα πάντοτε του δόκιμου υπαλλήλου με βαθμό C5 κλιμάκιο 3. Μονιμοποιηθείσα στη θέση αυτή από 1ης Ιουνίου 1982, διορίστηκε κατά το τέλος του ιδίου έτους στο βαθμό C3 πρώτο κλιμάκιο, κατόπιν γενικού διαγωνισμού στον οποίο κατετάγη πρώτη.

Οι υποψήφιες του τελευταίου αυτού διαγωνισμού που κατετάγησαν στη δεύτερη και τρίτη θέση προέρχονταν εκτός Κοινοτήτων. Βάσει της επαγγελματικής τους πείρας, διορίστηκαν στο βαθμό C3 κλιμάκιο 2 και 3 αντιστοίχως. Θεωρώντας ότι η επαγγελματική της πείρα 17 ετών ήταν κατά πολύ μεγαλύτερη από την πείρα των δύο άλλων υποψηφίων, η Σαμαρά υπέβαλε στην ΑΔΑ αίτηση στις 26 Ιανουαρίου 1983, ζητώντας να επανεξεταστεί η κατάταξή της στο κλιμάκιο, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το σύνολο της προηγούμενης επαγγελματικής της πείρας. Με την από 16 Φεβρουαρίου 1983 απόφαση η αίτηση αυτή απορρίφθηκε για το λόγο ότι η κατάταξη της Σαμαρά στο βαθμό C3 πρώτο κλιμάκιο έπρεπε να θεωρηθεί ως ορθή εφαρμογή του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, επειδή η ενδιαφερόμενη πριν από την επιτυχία της στο διαγωνισμό ήταν μόνιμη υπάλληλος βαθμού C5.

Στις 26 Απριλίου 1983, η Σαμαρά υπέβαλε στην Επιτροπή διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, η οποία απορρίφθηκε με απόφαση της 5ης Αυγούστου 1983· η απόφαση αυτή της κοινοποιήθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους.

Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Νοεμβρίου 1983, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή κατά της απόφασης της 5ης Αυγούστου 1983, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική της ένσταση.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

2. Αιτήματα των διαδίκων

Η *προσφεύγουσα* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να ακυρώσει την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική της ένσταση·

2) να κρίνει ότι η προσφεύγουσα πρέπει να θεωρηθεί ως προσληφθείσα κατά την έννοια των άρθρων 29 μέχρι 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ότι, επομένως, το άρθρο 46 του εν λόγω κανονισμού δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω·

3) να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον της ΑΔΑ προς εκτέλεση της υπό έκδοση αποφάσεως·

4) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *καθής* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

2) να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

3. Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η *προσφεύγουσα* θεωρεί ότι, ενόψει της επαγγελματικής της πείρας, έπρεπε να είχε καταταγεί, κατά το διορισμό της το 1982, στο βαθμό C3 κλιμάκιο 3, δυνάμει του άρθρου 32, εδάφιο 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλει ουσιαστικά τέσσερις λόγους οι οποίοι βασίζονται αντιστοίχως στην παράβαση των άρθρων 32, 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και, τέλος, την παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Η *Επιτροπή* θεωρεί όλους αυτούς τους λόγους αβάσιμους.

Επί της παραβάσεως των άρθρων 32, 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης

Κατά την *προσφεύγουσα*, ο διορισμός της στο βαθμό C3 πρώτο κλιμάκιο, μετά από γενικό διαγωνισμό, συνιστά πρόσληψη κατά την έννοια του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προαγωγή κατά την έννοια των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Προς στήριξη της άποψης αυτής, παρατηρεί πρώτον ότι δεν μπορούσε να διοριστεί από το βαθμό C5 στο βαθμό C3 με προαγωγή, δεδομένου ότι η προαγωγή αφορά ένα μόνο βαθμό και ότι δεν είχε, κατά τον κρίσιμο χρόνο, την προβλεπόμενη από το άρθρο 45 αρχαιότητα για να μπορεί να προαχθεί. Επίσης, το άρθρο 46 αναφέρεται μόνο στους υπαλλήλους που διορίζονται σε ανώτερο βαθμό και δεν αφορά τους υπαλλήλους οι οποίοι, με γενικό (εξωτερικό) διαγωνισμό, διορίζονται σε θέσεις ανώτερες κατά δύο ή περισσότερους βαθμούς. Υπό την άποψη αυτή, η προσφεύγουσα αναφέρεται εν συνεχεία στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Reischl στην υπόθεση 176/73 (Van Belle, Recueil 1974, σ. 1361), με τις οποίες ο τελευταίος προσέδωσε ευρεία έννοια στον όρο « πρόσληψη »:

« Στην πραγματικότητα ο όρος " πρόσληψη " δεν πρέπει να νοηθεί στενώς, υπό την έννοια του διορισμού του υπαλλήλου και επομένως υπό την έννοια της έξωθεν πρόσληψης. Αντίθετα, αποτελεί γενική έννοια η οποία, ερμηνευόμενη ορθώς, περιλαμβάνει όλους τους τρόπους καταλήψεως μιας θέσεως. »

Οι κίνδυνοι και τα προβλήματα που συνεπάγεται ο γενικός διαγωνισμός, καθώς και το γεγονός ότι ο επιτυχών σε τέτοιο διαγωνισμό επιλέγεται από την εξεταστική επιτροπή και σύμφωνα με τους κανόνες του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, συνιστούν, κατά την προσφεύγουσα, πρόσθετο λόγο για να θεωρηθεί ότι αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί με υποψήφιο ο οποίος μπορούσε να προαχθεί.

Η *Επιτροπή, καθής*, υποστηρίζει αντίθετα ότι ο διορισμός της προσφεύγουσας στο βαθμό C3 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσληψη. Η προσφεύγουσα τελούσε, από την 1η Δεκεμβρίου 1981, σε υπηρεσιακή σχέση με την καθής. Η μεταγενέστερη μεταβολή της σχέσης αυτής, ειδικότερα η βελτίωση της διοικητικής της θέσης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσληψη, διότι τα άρθρα 31 και 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης εφαρμόζονται μια μόνο φορά κατά τη σταδιοδρομία ενός υπαλλήλου.

Η Επιτροπή παρατηρεί εν συνεχεία ότι τα άρθρα 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν αποκλείουν το ότι η προσφεύγουσα μπορεί να διοριστεί σε *ανώτερο βαθμό* (και όχι στον ανώτερο βαθμό) μετά την επιτυχία της σε γενικό διαγωνισμό. Αφενός, οι σχετικές διατάξεις ορίζουν ότι η προαγωγή

δίδεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μετά την επιτυχία του υπαλλήλου σε γενικό διαγωνισμό, πράγμα που πρέπει καταρχήν να συνιστά στοιχείο των προσόντων κατά την έννοια του άρθρου 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος. Αφετέρου, οι εν λόγω διατάξεις και ιδίως το άρθρο 46, πρώτο εδάφιο, προβλέπουν, με όρους που δεν επιδέχονται αμφιβολία, τη δυνατότητα ώστε η προαγωγή να οδηγεί σε διορισμό « σε » ανώτερο βαθμό.

Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι υπάρχουν δύο τύποι προαγωγών: αφενός η « προαγωγή stricto sensu » βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, η οποία είναι η προαγωγή στον *ανώτερο βαθμό* της κατηγορίας στην οποία υπάγεται ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος, και αφετέρου η « προαγωγή lato sensu », κατά την έννοια των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, η οποία είναι η προαγωγή σε *ανώτερο βαθμό* μετά από επιτυχία σε γενικό διαγωνισμό.

Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Reischl στην προαναφερόμενη υπόθεση 176/73. Πράγματι, το νομικό πρόβλημα που τέθηκε στην υπόθεση αυτή συνίστατο στο αν η εξαιρετική διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης είχε εφαρμογή σε υποψηφίους οι οποίοι ήταν ήδη υπάλληλοι. Επομένως, σ' αυτό το πλαίσιο ο γενικός εισαγγελέας έδωσε ευρεία έννοια στον όρο « πρόσληψη ».

Με την *απάντησή της*, η *προσφεύγουσα* παρατηρεί ακόμη ότι η διαφορά μεταξύ προαγωγής υπό στενή έννοια και προαγωγής « lato sensu », όπως υποστηρίζεται από την Επιτροπή, δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, ο οποίος προβλέπει μια μόνο προαγωγή, δηλαδή την προαγωγή του άρθρου 45· δεν υπάρχει προαγωγή που να αφορά δύο βαθμούς.

Με την *ανταπάντησή της*, η *Επιτροπή* εμμένει στο ότι, θεωρώντας την προσφεύγουσα προαχθείσα, περιορίστηκε στην ορθή εφαρμογή των επίμαχων διατάξεων, ιδίως του άρθρου 46, του οποίου το κείμενο αναφέρεται ειδικά σε περίπτωση όπως εκείνη της προσφεύγουσας, η οποία, μετά από γενικό διαγωνισμό, διορίστηκε όχι στον ανώτερο αλλά σε ανώτερο βαθμό.

Ως προς την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Κατά την προσφεύγουσα, όλοι οι υποψήφιοι, εκτός ή εντός των Κοινοτήτων προερχόμενοι, ενός γενικού διαγωνισμού πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχειρίσεως ως προς την κατάταξή τους. Εν προκειμένω, δύο έξωθεν υποψήφιες, που δικαιολογούσαν μικρότερη επαγγελματική πείρα από εκείνη της προσφεύγουσας, έτυχαν ευνοϊκότερης κατατάξεως σε κλιμάκιο. Θα ήταν παράλογο να αντιμετωπιστεί, έτσι, λιγότερο ευνοϊκά η υποψηφία η οποία υπηρετούσε ήδη σε θεσμικό όργανο της Κοινότητας και να ευνοηθούν πρόσωπα τα οποία δεν έχουν ακόμα συμβάλει στην επίτευξη των κοινοτικών στόχων.

Κατά την *Επιτροπή, καθής*, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν παραβιάζεται. Η αρχή αυτή πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τους υπαλλήλους βαθμού C οι οποίοι ανέλαβαν υπηρεσία συγχρόνως με την προσφεύγουσα και όχι σε σχέση με δύο έξωθεν υποψήφιες που μετέσχαν στον ίδιο διαγωνισμό. Ασφαλώς, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως συνεπάγεται ότι όλοι οι υποψήφιοι διαγωνισμού υπόκεινται στις ίδιες προϋποθέσεις εξετάσεως και κρίσεως. Πάντως, η κατάταξη των επιτυχόντων σε διαγωνισμό διέπεται από άλλους κανόνες. Πράγματι, η προσφεύγουσα, συμμετέχοντας σε διαγωνισμό, δεν έπαψε να είναι υπάλληλος της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, ο διορισμός της σε ανώτερο βαθμό εμπίπτει στο άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ενώ ο διορισμός των άλλων επιτυχουσών του ίδιου διαγωνισμού, οι οποίες προέρχονταν εκτός Κοινοτήτων, διέπεται από το άρθρο 32.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως

Κατά την *προσφεύγουσα*, υπάρχει εν προκειμένω παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, λόγω του ότι η καθής δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των στοιχείων που μπορούσαν να οδηγήσουν σε λογική απόφαση. Για να προβεί σε δίκαιη κατάταξη, η καθής έπρεπε να λάβει υπόψη την επαγγελματική πείρα όλων των ενδιαφερομένων υποψηφίων, περιλαμβανομένης και της πείρας της προσφεύγουσας.

Η *Επιτροπή* δέχεται ότι η αρχή αυτή, όπως την επικαλείται η προσφεύγουσα, συνεπάγεται ασφαλώς ότι λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των στοιχείων βάσει των οποίων η διοίκηση μπορεί να καταλήξει σε λογικές αποφάσεις, προσθέτοντας ότι αυτό πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τους εφαρμοστέους εν προκειμένω κανόνες δικαίου. Στην περίπτωση όμως της προσφεύγουσας, οι κανόνες αυτοί, ιδίως το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεν επιτρέπουν να ληφθεί υπόψη ο προηγούμενος επαγγελματικός βίος για την κατάταξή της.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης

Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια κατηγορία ή στον ίδιο κλάδο υπόκεινται αντίστοιχα στις ίδιες προϋποθέσεις προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας. Πρόκειται για θεμελιώδη διάταξη, η οποία δεν μπορεί να ανατραπεί από άλλη διάταξη του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, όπως το άρθρο 46, του οποίου η εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας δεν της εξασφαλίζει προϋποθέσεις σταδιοδρομίας ίσες με εκείνες των δύο άλλων υποψηφίων που μετέσχαν στον ίδιο διαγωνισμό.

Κατά την *Επιτροπή*, η διάκριση μεταξύ θεμελιωδών και μη θεμελιωδών διατάξεων δεν προσφέρει τίποτε στην επίλυση του προβλήματος που ανέκυψε με την παρούσα προσφυγή. Το πρόβλημα είναι μάλλον κατά πόσον η κατάταξη της προσφεύγουσας ήταν πράγματι σύμφωνη με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Πάντως, η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι καταφατική, όπως υποστήριξε ήδη η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις της επί του δευτέρου λόγου που επικαλείται η προσφεύγουσα.

4. Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 25ης Οκτωβρίου 1984.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου 1984.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Νοεμβρίου 1983, η Ευρυδίκη Σαμαρά, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1983 με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να αναθεωρήσει την κατάταξη σε κλιμάκιο, αποτέλεσμα της πράξης της 21ης Δεκεμβρίου 1982 περί διορισμού της προσφεύγουσας ως γραμματέα-στενοδακτυλογράφου με βαθμό C3 πρώτο κλιμάκιο στη γενική διεύθυνση προσωπικού και διοίκησης.

2 Από το φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι η προσφεύγουσα διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου, ως δακτυλογράφος με βαθμό C5 κλιμάκιο 3, με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1981, η οποία ίσχυσε από 1ης Δεκεμβρίου 1981. Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου του ιδίου έτους, η οποία επίσης ίσχυσε από 1ης Δεκεμβρίου 1981, η προσφεύγουσα μετατάχτηκε στην Επιτροπή. Μονιμοποιήθηκε από 1ης Ιουνίου 1982. Κατόπιν συμμετοχής της στο γενικό διαγωνισμό COM/C/365, η προσφεύγουσα διορίστηκε στην τωρινή της θέση με βαθμό C3 πρώτο κλιμάκιο.

3 Η Σαμαρά υπέβαλε στις 26 Ιανουαρίου 1983 αίτηση με την οποία ζήτησε να επανεξεταστεί η κατάταξή της σε κλιμάκιο, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το σύνολο της σχετικής επαγγελματικής της πείρας. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1983. Κατά της απορριπτικής αυτής απόφασης, η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 26 Απριλίου 1983 διοικητική ένσταση η οποία επίσης απορρίφθηκε από την Επιτροπή.

4 Η διαφορά έχει ως αντικείμενο την κατάταξη της προσφεύγουσας σε κλιμάκιο. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, λαμβάνοντας υπόψη την προγενέστερη της πρόσληψής της επαγγελματική πείρα της, έπρεπε να είχε καταταγεί σε υψηλότερο κλιμάκιο του βαθμού C3, δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, διάταξη η οποία διέπει την κατάταξη του προσλαμβανομένου υπαλλήλου στο κλιμάκιο του βαθμού του.

5 Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ήρθε πρώτη στο γενικό διαγωνισμό COM/C/365 και ότι είχε επαγγελματική πείρα, προγενέστερη της πρόσληψής της στις Κοινότητες, 17 ετών, ενώ η αδελφή της Καλλιόπη Σαμαρά, η οποία ήρθε δεύτερη στον ίδιο διαγωνισμό και είχε πολύ λιγότερη επαγγελματική πείρα, κατατάχτηκε στο κλιμάκιο 2 του βαθμού C3 και ότι στην υποψήφια που ήρθε τρίτη δόθηκε το κλιμάκιο 3 του βαθμού αυτού.

6 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τα πραγματικά αυτά περιστατικά. Θεωρεί πάντως ότι ο διορισμός της προσφεύγουσας στο βαθμό C3 δεν συνιστούσε « πρόσληψη » κατά την έννοια του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα τελούσε ήδη, κατά το χρόνο συμμετοχής στο διαγωνισμό COM/C/365, σε υπηρεσιακή σχέση με την Επιτροπή. Η ύπαρξη

τέτοιας σχέσης απέκλειε το ότι η βελτίωση της θέσης της προσφεύγουσας μπορούσε να θεωρηθεί ως πρόσληψη, για την οποία μπορούσε να έχει εφαρμογή το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης· αντίθετα, επρόκειτο για προαγωγή κατά την έννοια των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ή, εν πάση περιπτώσει, για διορισμό που έπρεπε να θεωρηθεί ως προαγωγή υπό την ευρεία έννοια του όρου και για την οποία έχει εφαρμογή το άρθρο 46. Ενόψει αυτής της νομικής καταστάσεως, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν είχε καμιά ευχέρεια να χορηγήσει υψηλότερο κλιμάκιο.

7 Οι λόγοι που επικαλείται η προσφεύγουσα στηρίζονται στην παράβαση των σχετικών άρθρων του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, και ιδίως των άρθρων 27, 31, 32, 45 και 46, στην παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της μη τήρησης της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθώς και στην παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, θεμελιώδους διατάξεως κατά την προσφεύγουσα, η οποία καθιερώνει τη γενική αρχή σύμφωνα με την οποία οι υπάλληλοι υπόκεινται στις ίδιες προϋποθέσεις προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας.

8 Η εξέταση των λόγων αυτών καθιστά αναγκαίο τον προηγούμενο προσδιορισμό των εφαρμοστέων διατάξεων σε περίπτωση όπως αυτή της προσφεύγουσας. Αν ο διορισμός είναι αποτέλεσμα προσλήψεως, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται, αφού λάβει υπόψη την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να του αναγνωρίσει αρχαιότητα κλιμακίου στο βαθμό του, η αναγνώριση δε αυτή περιορίζεται σε δύο κλιμάκια (άρθρο 32, δεύτερη παράγραφος). Αντίθετα, αν ο διορισμός γίνεται βάσει των διατάξεων περί προαγωγής, ο υπάλληλος που διορίζεται προάγεται σε βαθμό ανώτερο απολαύει στο νέο του βαθμό της αρχαιότητας που αντιστοιχεί σε πλασματικό κλιμάκιο ίσο με ή αμέσως ανώτερο από εκείνο που κατείχε στον παλαιό του βαθμό, επαυξημένο κατά το ποσό της διετούς ανόδου κατά κλιμάκιο του νέου του βαθμού (άρθρο 46, δεύτερη παράγραφος).

9 Η Επιτροπή αναγνωρίζει, σχετικά, ότι οι διατάξεις των άρθρων 45 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν έχουν άμεση εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας, καθόσον ο διορισμός της δεν είναι αποτέλεσμα της διαδικασίας προαγωγής που προβλέπει το άρθρο 45, αλλά αποτέλεσμα γενικού διαγωνισμού. Πάντως, οι εν λόγω διατάξεις βασίζονται στην ιδέα ότι η κατάσταση του μη μονίμου υπαλλήλου που γίνεται για πρώτη φορά δεκτός στο σώμα των μονίμων υπαλλήλων της Κοινότητας, ύστερα από διαδικασία προσλήψεως, ρυθμίζεται από τις διατάξεις περί εξελίξεως της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου. Ειδικότερα, η προγενέστερη της αναλήψεως υπηρεσίας επαγγελματική πείρα λαμβάνεται υπόψη κατά τον πρώτο διορισμό ενός μονίμου υπαλλήλου και δεν μπορεί πλέον να διαδραματίσει κάποιο ρόλο επ'

ευκαιρία μεταγενέστερου διορισμού. Για τους λόγους αυτούς, οι διατάξεις περί προαγωγής πρέπει να έχουν εφαρμογή σε περίπτωση όπως αυτή της προσφεύγουσας, που είναι ήδη μόνιμη υπάλληλος και κατετάγη σε ανώτερο βαθμό μετά την επιτυχία της σε γενικό διαγωνισμό.

10 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την άποψη αυτή για δύο λόγους. Πρώτον, υποστηρίζει ότι ο γενικός διαγωνισμός συνιστά την κανονική διαδικασία προσλήψεως που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης, όπως προκύπτει ιδίως από το άρθρο 29 και ότι, συνεπώς, ο διορισμός των επιτυχόντων ενός τέτοιου διαγωνισμού πρέπει να χαρακτηριστεί ως πρόσληψη. Δεύτερον, ισχυρίζεται ότι, αν είχαν διαφορετικά τα πράγματα, το άρθρο 5 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και η γενική αρχή της ισότητας υποχρεώνουν πάντως την Επιτροπή να αντιμετωπίζει όλους τους μετέχοντες σε γενικό διαγωνισμό με ισότητα.

11 Σχετικά, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι διαφορές μεταξύ των διατάξεων περί κατατάξεως σε κλιμάκιο, σε περίπτωση προσλήψεως και προαγωγής, εξηγούνται από τους αντίστοιχους σκοπούς των άρθρων 32 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Ενώ στην πρώτη περίπτωση πρόκειται για μη μόνιμο υπάλληλο που αναλαμβάνει υπηρεσία στις Κοινότητες και του οποίου η κατάρτιση και η προγενέστερη επαγγελματική πείρα μπορούν, εντός αρκετά αυστηρών ορίων, να ληφθούν υπόψη, το άρθρο 46 έχει κυρίως ως σκοπό να εξασφαλίζει, κατά την κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας ενός μονίμου υπαλλήλου, τη μεγαλύτερη δυνατή συνέχεια στην εξέλιξη της αρχαιότητάς του.

12 Από αυτό προκύπτει ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της προσφεύγουσας, η εφαρμογή των διατάξεων περί προαγωγής υποχρεώνει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να σεβαστεί πρωτίστως την αρχή της ισότητας μεταξύ του επιτυχόντος σε γενικό διαγωνισμό μονίμου υπαλλήλου και των άλλων μονίμων υπαλλήλων, ενώ η εφαρμογή των διατάξεων περί προσλήψεως έχει μάλλον ως συνέπεια να εξασφαλίζει ίση μεταχείριση σε όλους τους επιτυχόντες σε γενικό διαγωνισμό, μονίμους ήδη υπαλλήλους ή μη.

13 Τόσο στη μία όσο και στην άλλη περίπτωση, οι σχετικές διατάξεις εφαρμόζονται κατ' αναλογία, εφόσον ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης δεν περιέχει διατάξεις διέπουσες την κατάταξη σε κλιμάκιο υπαλλήλου ο οποίος διορίζεται σε άλλη θέση κατόπιν γενικού διαγωνισμού. Πράγματι, τέτοιος διορισμός δεν είναι αποτέλεσμα των διαδικασιών που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης για τη ρύθμιση

της προαγωγής των υπαλλήλων, ούτε και μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσληψη υπό την αυστηρή έννοια του όρου, εφόσον ο εν λόγω υπάλληλος είχε ήδη προσληφθεί προηγουμένως.

14 Σ' αυτό το πλαίσιο αμφιβολιών πρέπει να εκτιμηθεί η άρνηση της Επιτροπής να λάβει υπόψη, κατά τη στιγμή του διορισμού της προσφεύγουσας στη νέα της θέση, την προγενέστερη επαγγελματική της πείρα και την κατάταξή της ως πρώτης επιτυχούσας στο διαγωνισμό, για το λόγο ότι το άρθρο 46 δεν επέτρεπε την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας.

15 Από την εξέταση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης προκύπτει ότι η Επιτροπή έπρεπε να είχε εφαρμόσει τα κριτήρια που ορίζει το άρθρο 32, δεδομένου ότι ο διορισμός της προσφεύγουσας στη νέα της θέση δεν περιλαμβανόταν στην κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας της. Πράγματι, αφενός μεν, οι διαφορές μεταξύ της θέσης δακτυλογράφου που κατείχε ως υπάλληλος βαθμού C5 και της θέσης γραμματέα στενοδακτυλογράφου, στην οποία διορίστηκε, δικαιολογούσαν το γεγονός ότι η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε την προηγούμενη πείρα της στον τελευταίο αυτό τομέα, αφετέρου δε, η συμμετοχή της σε γενικό διαγωνισμό που διενεργήθηκε λίγο μετά την ανάληψη υπηρεσίας της την έθετε σε άμεσο συναγωνισμό με έξωθεν των Κοινοτήτων υποψηφίους μάλλον παρά με συναδέλφους που είχαν δικαίωμα προαγωγής. Σε μια τέτοια περίπτωση, πρέπει να υπερισχύσει η αρχή σύμφωνα με την οποία οι μετέχοντες σε γενικό διαγωνισμό τυγχάνουν ίσης μεταχειρίσεως.

16 Από αυτό προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να βασιστεί στο άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης για να διατηρήσει την κατάταξη της προσφεύγουσας στο βαθμό C3 πρώτο κλιμάκιο. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει επομένως να ακυρωθεί.

17 Εναπόκειται στην Επιτροπή να επανεξετάσει την κατάσταση της προσφεύγουσας, εφαρμόζοντας τα κριτήρια που ορίζει το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Επί των δικαστικών εξόδων

18 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 1983, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να αναθεωρήσει την κατάταξη της προσφεύγουσας, και την απόφαση της 5ης Αυγούστου 1983, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε τη διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Bosco O'Keeffe Koopmans

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιανουαρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

G. Bosco